

יביע אומר הר גילה

נשא - חג שבועות | גליון 303

ה-ו' סיון תשפ"ב
להפצת העלון / הארות / הקדשות
יעקב- 0528445949

זמני היום אופק ירושלים

מוצ"ש	מוצ"ש ר"ת	כניסת שבת
20:19	21:14	19:26

העלון מוקדש לרפואת והצלחת הגאון הגדול הר' בן ציון מוצפי בן מובה שליט"א | אסתר בת ראושנה | עמית בת תקוה | שיראל בת אור לרפואת- דניאל בן גול, דוד יהונתן דניאל בן מובה, אביסל בת רעיה הי"ו | לע"נ- משה בן שמחה. משה בן מרים. שמחה בת רואשנה זיווג הנון-חומר בן מול. ורד פרוחה בת בתיה. שיר בת אסתר | להצלחת- מתפללי בית כנסת 'יביע אומר' הר גילה. יוסף בן רעיה הי"ו

מורנו ורבנו הלכה למעשה

עפ"י גאון עוזנו ותפארתנו מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
ובנו הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א

הלכות "חג השבועות" - בו' בסיון חל חג השבועות, לאחר ימי הספירה שהם שבעה שבועות. ולכן נקרא "חג השבועות". ובו נתנה לנו התורה במעמד הר סיני, ולכן נקרא "זמן מתן תורתנו". **ונכון לטבול במקוה בערב החג.** (חז"ע יו"ט עמ' קב, שג).

ב. מדליקין נרות לכבוד יום טוב. ובשנה זו שחל החג במוצאי שבת **תדליק את הנרות רק לאחר צאת השבת**, ותאמר האישה "ברוך המבדיל בין קודש לקודש" ואז תדליק נרות לכבוד החג. **מנר נשמה שהודלק בערב שבת. ותברך לפני ההדלקה "להדליק נר של יום טוב".** ונכון שלא תברך "שהחיינו" בהדלקה, אלא בקידוש.(חז"ע שם עמ' שה). **וכן יש להזהר שלא להכניז בשבת את ההכנות שלצורך מוצאי שבת - לליל החג,** כגון הדחת כלים או עריכת השולחן. לכן יש להיאזר בסבלנות כשמיגיע לביתו מבית הכנסת.

ג. ב"קידוש ליל החג" שבו מצרפים גם את ההבדלה. מברך 5 ברכות. וסימנם **יקנה"ז** כלומר: א. מברך ברכת "בורא פרי הגפן", ב. ברכת "מקדש ישראל והזמנים", ג. יברך על הנר "בורא מאורי האש", ד. ברכת "ההבדלה" המבדיל בין קודש לחול וכו' ומסיים "המבדיל בין קודש לקודש". ואח"כ ברכת "שהחיינו". [ויש להזהר שלא לכבות את הנר, לכן לא ישתמש בנר ההבדלה הרגיל אלא בניירונים קטנה ואם ירצה יניח בה גפרור לקיים ההבדלה באבוקה, וכן יש להדליקו מנר לנר וכנ"ל].

ד. "תיקון ליל שבועות" המנהג ברוב תפוצות ישראל להיות נעורים בליל חג השבועות ולעסוק בתורה **בתיקון הנקרא "קריאי מועד"** עד עלות השחר. ולפני נקודת חצות לילה יקראו "קריאת שמע". **ומעלת הלימוד נשגבה מאוד! וכתוב בזוהר הקדוש: "שכל אלו שמתקנים התיקון בלילה הזאת ושמיים בו כולם יהיו רשומים וכתובים בספר הזכרונות, והקב"ה מברך אותם "בשבעים ברכות וכתרים" של עולם העליון.** **ויש להזהר ולהמנע בעיקר משיחת חולין ודברים בטלים בזאת הלילה.** ולא יאבד זמן יקר זה בשיחה בטילה. "ויושב בטל כישן דמי". **ואין מנהג זה אלא לאנשים ולא נשים.** (חז"ע שם עמ' שי).

ה. סדר הלימוד הוא: תחילה ילמדו תנ"ך, ואח"כ תר"ג מצוות, מדרש, ואדרא רבה. **ויזהרו ללמוד כל סדר הלימוד של זאת הלילה בחשק גדול ובשמחה רבה והתלהבות הלב,** כי הלימוד המתוקן לזאת הלילה עושה פרי גדול למעלה, וממשיך לנפש האדם קדושה וטהרה. ויתגבר כארי לישוב על המשמר בעינים פקוחות לדחות את השינה, ולא יתנמנם כלל, כי רבנו האר"י זצוק"ל החמיר מאוד בענין השינה בזאת הלילה, יותר מליל הושענא רבה. (בא"ח במדבר אות ג).

ה. כיבוד ושתייה כשמגשים תה וקפה במהלך הלימוד בלילה, אין צורך לברך בכל פעם ופעם על כל כוס, אלא די בברכה אחת, אפילו שהם בנתיים יותר משעה וחצי, וטוב שיכוין לפטור בברכתו את כל מה שיביאו לפניו לאחר מכן. **ואם יצא לחוץ מפתח בית הכנסת** אפילו הניח מקצת חברים, כשחוזר צריך לחזור ולברך. **ומיהו אם אכל עוגה או פירות משבעת המינים, אין היציאה לחוץ או לשירותים נחשבת להפסק.** (חז"ע) המשך בדף אחרון.

חברי בית הכנסת 'יביע אומר' מקדמים בברכה את הרב ניתאי כדורי שליט"א

המתארח עימנו בשבת וחג - להלן זמני תפילות ושעורי התורה

יום שישי	יום שבת
19:10 שיר העירים	07:45 שחרית ודרשה הרב
19:26 מנחה	12:30 תהילים לילדים
קבלת שבת	13:00 מנחה ואח"כ שעור תורה עם הרב
דרשת הרב	19:30 שעור תורה עם הרב
ערבית	20:00 ערבית חג שבועות
22:00 שעור תורה	22:30 תחילת לימוד הלילה
עם הרב בבית הכנסת	יום ראשון חג שבועות
	04:30 שחרית (עמידה בנק)
	17:00 תהילים לילדים
	17:30 שעור תורה עם הרב
	19:00 מנחה ואח"כ קריאת מגילת רות ותהילים
	20:05 ערבית ולימוד תנא דבי אליהו

עצמת נשים פתוחה

טעמו וראו כי טוב ה'

כל יום בבית הכנסת שחרית בשעה 06:00, מנחה - 20 דק' לפני שקיעה שעור תורה ותפילות ערבית, לאחר ערבית - מתקיים השעור היומי יום א' - הרב גדעון מזרחי שליט"א - הלכה שולחן ערוך בשעה 20:30 טהרת המשפחה לנשואים בלבד.

יום ב' - הרב אהרון קצין שליט"א - עין יעקב
יום ג' - הרב ניתאי כדורי שליט"א - מוסר בשעה 20:30 גמרא מסכת תענית.

יום ד' - הרב גדעון מזרחי שליט"א - הלכה שולחן ערוך
יום ה' - הרב אהוד דהאן שליט"א - פרשת שבוע

עזר תורה לנשים מיום ינוי פסח 20:45

'בזכות כיסוי הראש'

וְהַעֲמִיד הַפֶּה אֶת הָאֵשׁ לְפָנָי ה' וְפָרַע אֶת רֹאשׁ הָאֵשׁ (ה, יח)

כתב רש"י: מכאן לבנות ישראל שגילוי הראש גנאי הוא להן. וכפי שמסופר בגמרא (יומא מז, א): שבעה בנינים היו לקמחית וכולם שימשו בכהונה גדולה. שאלו אותה חכמים: איזו זכות עמדה לך? אמרה להם: "מימי לא ראו קירות ביתי את שערות ראשי". מעלה גדולה היא הצניעות לבנות ישראל, עד שבשכר צניעותה של קמחית זכתה לראות עולמה בחייה - שבעת בנייה משמשים בכהונה גדולה.

וסיפר ה"ראשון לציון" מורנו ורבנו הגאון הגדול - הרב **יצחק יוסף שליט"א**, שפעם הגיע אברך עם אשתו אל אביו מרן ה"ביע אומר" - הרב **עובדיה יוסף זצ"ל** וסיפר לו שהם נשואים חמש עשרה שנה ולא זכו לזרע של קיימא, וביקשו ממנו ברכה

לזרע של קיימא. כששמע מרן את בקשתם, שאל את הבעל: האם אשתך לובשת פאה נכרית? ענה האברך: כן! מיד אמר לך מרן: אם האשה תקבל עליה שלא תלבש פאה נכרית, אברך אותה עכשיו שתזכה בע"ה בקרוב לבנים.

והנה בתחילה היה קשה לאשה מאוד לקבל קבלה זאת, כיון שהתרגלה לחיות כך כחמש עשרה שנה, ואיך תשנה כעת את חייה אך מרן עמד על דבריו ואמר לה: אם תסירי את הפאה נכרית, בע"ה תזכי לבנים! ואכן לבסוף הסכימה האשה, ומרן בירך אותם שיזכו לבנים צדיקים! וכך יצאו הזוג מביתו בשמחה ובאמונה על הברכה. והנה כעבור תשעה חודשים נעשה להם נס גדול ונולדו להם תאומים - בן ובת!

וסיפר הרב דניאל אוהיון שליט"א על ילד אחד שהיה מאושפז בבית חולים, שמצבו התדרדר מאוד עד שאיבד את הכרתו. אמו האומללה הייתה לבדה ליד מיטתו, כיון שבעלה נטש אותה ואת בנה מזה כמה שנים, וכעת נפלה עליה הצרה הזו כרעם ביום בהיר. והנה לאחר כמה שעות הגיעו הרופאים

השקפה יהודית - הרב אהרון קצין

'המתוקים מדבש ונופת צופים'

ברוך שהחיינו והגיענו לזמן הזה ליום חג השבועות. נפתח בסיפור: פרופסור אחד נסע לחדרה והגיע לשיבה של **רבי יעקב גלינסקי זצ"ל**. הודיעו לרבי יעקב: "מישהו מחכה לך בחוץ". רבי יעקב יצא אליו וקידם את פניו לשלום.

פנה אליו רבי יענקל'ה: "שלום אדוני, מי אתם, מה הביאכם לכאן?"

אמר לו הפרופסור: "באתי להתווכח איתך בנושא של תורה עם דרך ארץ".

שאל אותו רבי יענקל'ה: "במה אתה עוסק?"

השיב הפרופסור: "אני מרצה לכימיה בטכניון בחיפה".

אמר לו **רבי יענקל'ה**: אני מודה שאין לי מושג בכימיה, ומה תאמר אם אסע אליך לחיפה ואתווכח איתך בעניני כימיה...? זה לא לענין. אם כן, איך אתה יכול לבוא לשיבה שלי, ולהתווכח על דבר שאין לך שום מושג בו, זה פשוט לא לענין.

תלמד תורה כמה שנים, תכיר את החומר, אז אחר כך יהיה על מה להתווכח.

אמר לו הפרופסור: "קבלתי, אלו דברים של טעם. אבל ברצוני לשאול אותך שאלה קטנה. בזמן שהמתנתי לך, הצצתי פנימה וראיתי את הבחורים יושבים ליד גמרות גדולות ומתנדנדים קדימה ואחורה, קדימה ואחורה. אינך חושש שהדבר יגרום להם מתח, וישפיע על בריאותם הנפשית? רחמנות עליהם!"

אמר **רבי יענקל'ה**: "שאלה טובה... שווה היה לנסוע בשבילה מחיפה עד חדרה... אענה לך בשאלה, אני הגעתי לחדרה מבני ברק בנסיעה ברכבת, ממולי ישב בחור צעיר, ובמשך כל זמן הנסיעה השפתיים שלו היו פעילות - נפתחו ונסגרו, נפתחו ונסגרו, כל העת הוא אכל פיצוחים, חטיפים, ומכל הבא ליד. הפה והשפתיים שלו לא נחו לרגע. איזה מסכן, ממש רחמנות עליו..."

אמר הפרופסור: "כבוד הרב, למה אתה אומר שהוא מסכן? הוא לא מסכן! הוא פיצח פיצוחים להנאתו, אכל חטיפים טעימים, הוא נהנה מהחיים, הוא לא זקוק לרחמנות..."

אל האם ובישרו לה, שלבנה כבר אין הרבה סיכויים לחיות ולכן הם מתכוננים לנתקו ממכשירי החייאה בעוד כשעה, כי על פי כללי הרפואה הוא נחשב כמת. באותו רגע חשה האם כאילו הקרקע נשמטת מתחת לרגליה, שהרי בנה - יחיד היה כל עולמה. היא התחילה להקים צעקות וביקשה שבנה לא ימות, כי הוא לא יכול להשאיר אותה לבד! היא בכתה עד כדי עילפון. כשהתעוררה מעלפונה, פנתה לה' והבטיחה: אם תחזיר לי את הילד, אני מבטיחה לעשות הכל. אני מוכנה לחזור בתשובה! כל הסובבים אותה לא היו יכולים להישאר אדישים לקול בכייה

קורע-הלב ובכו גם הם, עד שפנתה להקדוש ברוך הוא ואמרה: אני מוכנה לקבל על עצמי לכסות את ראשי - העיקר שתראא את בני!

אשה חרדית שהייתה לידה כל העת כדי לנסות להרגיעה, הוציאה מתיקה מטפחת וקשרה לראשה. האם רצה שוב למיטת בנה ולתדהמתה הרבה היא רואה, שמיטתו כבר מכוסה בסדין לבן. היא התחילה לזעוק ולבכות עד לב השמים, תוך כדי שהיא רוחשת תפילה לבורא עולם שירפא את בנה, שהרי כיסתה את ראשה. לפתע נמשך הסדין מעל פניו של הילד. הילד התרומם ואמר: "אמא אני צמא, אני רוצה מים".

אמו לא האמינה למראה עיניה והתחילה לבכות - אך הפעם מאושר. האם נישקה את ראשו ורצה למלא את מבוקשו. מצבו של הילד הלך והשתפר מיום ליום, וכעבור זמן קצר חזר לביתו בריא ושלם בגופו ובנפשו. הכל בזכות כיסוי ראש - שלפעמים הוא שמפריד בין גן עדן על אדמות, לגיהנום בעולם הזה ובעולם הבא!

מורי ורבותיי. כיסוי הראש היא הלכה וחייב לקיימה! אך עם זאת היא מתנה מופלאה מאת אבינו שבשמים! הקושי שבקיום מצווה זו מורה על גודל שכרה שבצידה, בעולם הזה ובהבא. כל אדם בעל תובנה יעודד את אשתו לכך ושכרו יהיה גדול עד מאוד. וכל אישה תהיה שמחה במצוה הזאת שהיא מורה על הצניעות והיפוי היהודי הטהור. שבת שלום.

אמר לו **רבי יענקל'ה**: ככה? תדע לך, הבחורים אצלו בישיבה מתענגים מהתורה הקדושה אלפי מונים מאותו בחור שיושב ומפצח פיצוחים...

הנה בבוא עלינו חג השבועות, צריכים אנו לחדד יותר את המתקנות בתורה, שהתורה שלנו לא תהיה בצורה של "עול", אלא **"מתוקים מדבש ונופת צופים"**, שנתענג על התורה, שנשיש ונגיל בתורה, וככה נקבל את התורה!

וכך איתא בגמרא בתחילת מסכת עבודה זרה שאומרת, כי לעתיד לבוא אומר הקב"ה: מי שעסק בתורה - יבוא ויטול שכרו. מיד מתקבצים כל האומות ומבקשים שכר. על מה? הם אומרים שהם תיקנו שווקים, בנו מרחצאות, כבשו כרכים, עשו מלחמות, "וכולם לא עשינו אלא בשביל ישראל כדי שיתעסקו בתורה". הקב"ה דוחה את דבריהם ואומר: "כל מה שעשיתם - לצורך עצמכם עשיתם".

והגמ' **פלא פלאים!** כל האומות באים לקבל שכר על שעזרו לישראל לעסוק בתורה, ואלו אלה שבאמת עסקו בה - **עם ישראל** לא מוזכר בגמ' שבאים לקבל את השכר שמגיע להם?

היכן עם ישראל? הם שומעים שהקב"ה מכריז: "מי שעסק בתורה, יבוא ויטול שכרו". למה הם לא באים? מה הפשט בזה?

הקושיה חזקה מאוד אבל התירוץ מתוק מדבש, האם שמעתם אי פעם שילד קבל מאבא שלו ממתק טעים, ואחר כך הוא יבוא לבקש פרס מאבא שלו, על שאכל את הממתק?! הרי הוא התענג ונהנה מהממתק עצמו, **הממתק עצמו הוא הפרס!**

עם ישראל קבלו את התורה בהר סיני והיא משיבת נפש, מתוקה מדבש ונופת צופים. הם עוסקים בתורה ומתענגים עליה, משתעשעים בה, נהנים מכל מילה של תורה. הם לא חושבים לרגע לבקש על כך שכר. לכן הם לא באו, אבל ודאי שהקב"ה ישלם שכר גם לאלה שלא חשבו על כך...

יתן ה' שזנכה לקבל את התורה מאהבה, ונתחזק עד כמה שניתן ללמוד וללמד לשמור ולעשות את כל דברי תלמוד תורתך, **אמן כן יהי רצון.**

זקוק ואמצו, חג שמח ושבת שלום

'גבורה אמיתית'

ונשאל אותו אם מותר לעשות כך. נגשו ושאלו האם מותר להחליף מקלט לאותה אישה שיושבת כאן ומביישת אנשים? אמר הרבי: "בוודאי מותר, איו שאלה בכלל. רק לפני שאתם עושים את זה ברצוני לספר לכם מעשה מאבי ר' שלומקה מזוועהיל זצ"ל: בהיותנו בגולה היתה לי אחות, היא היתה חולה במחלה שגרמה לה להיות במצב של סכנת נפשות בכל פעם שחומה עלה. פעם אחת, טיפס החום ועלה לארבעים מעלות, ולא הצליחו להורידו בשום צורה שהיא. הילדה קדחה, והרופאים שהוזעקו אליה לא הצליחו להועיל. הודיעו להורי, שבעוד זמן קצר תהיה הילדה בגן עדן ח"ו. אבי התעטף במעילו, ורץ החוצה. קראה אחריי אמי הרבנית: 'לאן אתה הולך במצב כזה?' אמר לה: 'רץ אני לחפש בזיונות'.

"אבי היה ממונה על שכר הלימוד, ובמסגרת תפקידו ניגש לאשה אחת ואמר לה משהו, בתגובה היא יצאה אחריי והחלה לצעוק עליו בקולי קולות. תוך רגע נהייתה סביבו התקהלות של אנשים שניסו להבין במה מדובר. הוא נשם עמוק את הזיונות, ולאחר מכן חזר הביתה ואמר: 'ברוך ה' לא יקרה לה כלום'. וכך היה. החום ירד והבת יצאה מכלל סכנה. זמן מה לאחר מכן חזר הסיפור ונשנה, הוא יצא החוצה לחפש בזיונות אבל לבסוף חזר הביתה נאנח ואמר: 'לא מצאתי בזיונות'... ובאותו יום הבת נפטרה".

"פנה הרבי לשואלים: 'מותר להוציא את האישה אם היא מביישת אנשים, אבל הקב"ה שלח לנו אותה כמתנה, שהרי בבזיונות נפדים ממוות, הנוותר על כזאת מתנה דווקא כעת?'"

פעמים רבות יש בין בני משפחה בכלל ובין בני זוג בפרט, מצבים בהם האחד מבייש את האחר. בין אם במועד ובין שלא במועד.

אחד הדברים הקשים ביותר הוא לשמוע את הבושה ולשתוק ולא להגיב. עד כדי כך שנאמר בגמרא מסכת שבת: "הנעלבים ואינם עולבים שומעים חרפתם ואינם משיבים, עושים מאהבה ושומחים בייסורים, עליהם הכתוב אומר: 'ואוהביו כצאת השמש בגבורתו'".

ובמדרש נאמר: "אמר רבי אלכסנדר: כל מי ששומע קללתו ושותק נקרא חסיד. וזוד שמע קללתו ושתק, בדין הוא שיקרא חסיד.. כל מי ששומע קללתו ושותק נעשה שותף להקב"ה, שכן הוא שומע לאומות העכ"ם שמחרפין אותו לפניו והיה יכול לאבדם בשעה אחת, ושותק. אף דוד כן היה, שומע קללתו ושותק".

כמה ניתן להתעלות כאשר נזהרים לא להגיב על חרפות. עלינו לזכור זאת ולהבין כי כאשר אנו איננו מגיבים, לא רק שאיננו מביעים חולשה. אלא הפוך. אנו נדבקים במידות הקב"ה השומע חרפתו ואינו משיב.

ועל כך נאמר "איזהו גיבור הכובש את יצרו". זוהי הגבורה האמיתית. שבת שלום ומבורך.
0523898468.לייעוץ וסיוע ניתן להתקשר

בפרשת סוטה התורה מתארת אשה שבעלה הזהיר אותה לא לשהות יחד עם מישהו ללא נוכחות אחרים.

האשה עברה על דבריו. והבעל חושד בה שבגדה בו עם אותו אדם. הוא מביא את אשתו אל המקדש. שם הכהן משיב אתה שלא חטאה. ואם חטאה תמות.

הכהן פורע את שיערה ועושה קרע בבגדה. הוא מכין מים שיש בהם עפר. ומגילה עליה פרשה זו הכתובה בדיו. מניח את המגילה במים עד שהדיו נמס לחלוטין למים ונותן לאשה לשתות.

במידה והאשה בגדה בבעלה, היא מתה בייסורים. ואם לא בגדה היא מתייפה ונכנסת להריון מבעלה "ואם לא נטמאה האשה ויטהרה היא ונקתה ונזרעה זרע". מדוע?

משום שהתביישה. בכך שהעמידה במקדש פרעו את ראשה ועשו קרע בבגדה. (מכאן נלמד שמי שאינה מכסה ראשה והולכת עם קרעים ושסעים בבגדה, הרי זה אינו מכובד עבודה).

והדבר תמוה. והלא אם היתה שומעת לבעלה ולא מתייחדת עם אותו אדם, לא הייתה מתיבישת. היא הביאה זאת על עצמה. ומדוע מגיע לה שכר?

מבארים חז"ל על פי משלי- "בנפל אויבך אל תשמח ובקשלו אל יגל לבך. פן יראה ה' ורע בעיניו והשיב מעליו אפו".

אסור לשמוח לאי. כי ה' עולל להפסיק להעניש אותו אפילו אם הוא רשע. מדוע?

נאמר בקהלת "מה שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה והאלקים יבקש את נרדף".

ה' ירחם על נרדפים אפילו אם לא מגיע להם. מכאן מבינים כמה שרר הבושה גדול.

בירושלים עיר הקודש היתה אישה שכונתה 'יענטלה די משוגינע'. יענטלה המשוגעת. לא לחינם זכתה בכינוי הנכבד הזה, ביותר גדול היא הרוויחה אותו. מנהג היה לה לעמוד בחוצות ירושלים, ולפתוח את פיה כנגד העוברים ושבים. הבעיה הגדולה ביותר היתה, שהיא היתה מדברת בטוב טעם ודעת... לא לכולם אמרה את אותם דברים- למלמד היתה אומרת מה ההורים חושבים עליו, לראש כולל היתה אומרת מה שהאברכים מדברים עליו. כל אחד קיבל בנפרד, וכמובן בקול רעש גדול.

במלחמת תש"ח, כשהתעופפו פגזים, מצאה יענטלה משכן באותו מקלט שבו היה הרבי מזוועהיל רבי גדליה משה גולדמן זצ"ל. כשהפגזים עפו היא היתה שותקת, אבל כשהשתתק בחוץ, התחילו הפגזים שלה. היושבים במקלט, שלא היו יכולים לשאת את ההתקפות שלה, החליטו שבהפוגה הבאה יחליפו לה מקלט. למה שלא ייהנו עוד כמה יהודים ממנה?... אבל, לפני שנקטו בצעדים מעשיים, חשבו הלא הרבי יושב כאן, ניגש אליו

הושן משפט - הרב יצחק פריי

משולחן בית הדין'

שאלה: אבי סגר בשעה טובה שידוך לבן שלו הראשון. השדכן היה בחור מהישיבה שהכיר את צד הכלה. הם לא סיכמו שום דבר על כסף.

בווארט אבי נתן לבחור 800 שח. למחרת הבחור מתקשר אליו שהרב שלו אמר שצריך לשלם לו לפחות 2000 שח כמנהג השידוכים הספרדים.

אבי טוען כנגד הבחור: א. לא סיכמנו מחיר מראש. ב. אתה לא שדכן מדופלם שה"כ אתה בחור הכרת את החתן מהישיבה וכן את צד הכלה. ג. לגבי הכסף שכל צד כמה נותן אותו בחור- השדכן לא רצה להתעסק עם זה ואמר שההורים יסתדרו ביניהם. והוא טוען שחלק מהשדכנות זה גם לפשר על הכסף. כאן אבי ניסה לסגור עם המחותר דרך הטלפון ולא הצליח. ואח"כ נפגשו ואז אחרי הרבה משא ומתן הצליחו לגשר על הפערים. ולכן אבי טוען שהוא בעצמו עשה פה הרבה עבודה שהשדכן היה צריך לעשות השאלה מי צודק?

פתרון לחידה משבוע שעבר:

1. באיזה שם נוסף נקרא חומש במדבר ומדוע? **תשובה**- חומש הפקודים, כי בו מסופר על מפקדים שבהם ספרו את בני ישראל.
2. באיזה כינויים נקראים נשיאי השבטים? **תשובה**- קראי העדה, ראשי אלפי בני ישראל.
3. מיהם בני קהת? **תשובה**- עמרם (אביו של משה רבנו), יצהר, חברון ועוזיאל.
4. מה למדים מהכתוב: "איש לבית אבותיו?" (רש"י) **תשובה**- מי שאביו משבט אחד ואימו משבט אחר, יחשב לפי השבט של אביו.
5. מנין למדים ש: "כל המלמד את בן חבירו תורה כאילו ילדו" **תשובה**- מהפסוק: ואלה תולדות אהרן ומשה". יחס הכתוב את בני אהרן גם למשה.

חידה

1. מה הקשר בין פרשת נשא, פרק קי"ט בתהילים ומסכת בבא בתרא?
2. מה שמות א. הנשיא שהקריב ביום הראשון ב. הנשיא שהקריב ביום האחרון
3. מדוע נכללו בקרבנות הנשיאים, 3 מיני קרבנות? (בעל הטורים)
4. מה היא: "נזירות שמשון"?
5. מה שם אימו של שמשון?

חברי הקהילה שואלים מדוע נוהגים להישאר ערים בליל חג השבועות?

דמפורש בזוה"ק ("ח"א דף ח') דתיקון לילה זו למעלי באורייתא מתורה לנביאים ומנביאים לכתובים ובדרושי דקראי וברזי דחכמתא עליה. ובכן ישתקע ולא יאמר שום לימוד בלילה הקדושה הזו, עד אשר יקראו מתורה לנביאים ומנביאים לכתובים, ואחר כך ילמדו במקום שלבן חפץ, בזוהר הקדוש ובמאמרי המדרשים המודפסים אצל התיקון. כי בזה יצאו ידי חובת אמרי קדוש בספר הזוהר. ותימה על האנשים האלה המשנים מנהג כל ישראל, דמי שאמר לקרות הלילה הזו בחבורה, שהם רשבי וחברוהי קדישין והאר"י זצ"ל, הן הם אמרו שילמדו מתנ"ך וכו'. ומאחר דרצונם לקיים דבריהם מדוע מאנו לקבל הסדר דתיקון רבנן. ואשרי הנוהר בהם בשמרם עקב רב, ועם שונים אל התערב, על"ל.

ובמגן אברהם סימן תצ"ד - כתב לתת טעם ע"פ פשוטו לפי שישאלו היו ישינים כל הלילה והוצרך הקדוש ברוך הוא להעיר אותם כמו שמובא במדרש רבה שיר השירים ובפרקי דרבי אליעזר. וידוע שבכל שנה מתעורר אותו מעלה שהיה באותו היום בימים ההם בזמן הזה, ולכן נפסק בשולחן ערוך שאין להקיז דם בערב חג שבועות מפני השד שנקרא "טבוח" שעמד אז על ישראל אם לא יקבלו את התורה, משמע שבכל שנה ושנה מתעורר ח"ו ולכן גם בעיניי השנה יש עילוי גדול שמתכוננים ומצפים לקבלת התורה בלי שינה כלל באותו הלילה. וכבר מובטחנו מפי רבינו האר"י ז"ל (שער הכוונות פ"ט ע"א) שמי שזוהר להשאר ער כל הלילה בלימוד שישלים את שנתו, ולא יארע לו שום נזק באותה שנה.

עליהם ומברך אותם, ומעטר אותם בעטרת הפלה. אשרי חלקם, והיה רבי שמעון וכל החברים מרננים ברגת התורה ומחזשים דברי תורה כל אחד ואחד מהם, והיה שמח רבי שמעון וכל שאר החברים. אמר להם רבי שמעון, בני, אשרי חלקכם, בגלל שמחר לא תפגס הפלה לחפה אלא יחד אתכם. בגלל שפגסם שמתקנים תקונייה בלילה הזה ושמים בה, כלם יהיו רשומים וכתובים בספר הזכרונות, והקדוש ברוך הוא מברכם בשבעים ברכות ועטרות של עולם העליון. וראה לשון הקדוש של רבנו החיד"א בספרו לב דוד דברים המעירים ומעוררים בחיבת לימוד זה וז': "זה מנהג קבוע ברוב ישראל, יצאו קבוצים פמליות פמליות ללמוד באהבה תיקון המסודר, ויאר את הלילה. ואשר הן לו כסוף לעשות הדברים כמשפטן, וזה לקרות הסדר המתוקן מרבינו האר"י זצ"ל, והוא המפורסם בכל תפוצות ישראל מכמה מאות שנים. ויען ששמעתי כי קצת לומדים קבעו ללמוד פרק מהרמב"ם מה"ד החזקה, ויש שלמד האידרא, ולא רצו ללמוד תיקון האר"י זצ"ל, פסוקי התחלת הפרשיות ונביאים וכתובים וסופן, את קסתי נתתי אשר לא טוב עשו לעשות במה לעצמן, ולשנות מנהג כל ישראל, והגם כי אמרו כי דלים הם, ולא אסוקי בסתרי תורה כמה דמסיק תעלא מבי כברא, ותיקון הלז בנוי ומשוכלל על פי הסוד, רוח יזרעו (בטענות אלו שאין בהם ממש), כי הגם כי לא ידעו רזי התורה, מכל מקום חיבוא רמיא עליהו ללמוד הסדר הלז בכלל כל ישראל. ומה גם כי כן אמר רבינו האר"י זצ"ל, ובשגם לא ידעו ולא יבינו על מה אדניה הוטבעו, קריאתה זו הלילה. ומה גם

מנהג ישראל להיות נעורים כל הלילה ועוסקים בתורה בצוותא הסדר שתיקון רבנו האר"י זצ"ל, מתורה לנביאים ומנביאים לכתובים והוא הלימוד העיקרי בלילה זה ויסודתו בהררי קודש, ואשרי הזוכה ללמוד ברצף בשמחה, ולא יבטל זמנו ישן בעמידה, ואדרבה מוטב ישנו ולא יכשלו ח"ו בדיבור שאינו הגון בלילה קדוש זה ולכן יאזרו חיל ללמוד ביחד בקול רם ונעים ובלו יפסות ואזי יש לו ביטוח חיים מרבנו האר"י זצ"ל שהבטיח לו שיגמור שנתו בלי נזק, מי חכם וישמור זה. פשוט המנהג בכל תפוצות ישראל, להיות ערים בליל חג השבועות ולעסוק בתורה עד אור הבוקר, וכבר הובא בזוהר הקדוש (ויקרא פ"ט) שחסידים הראשונים לא היו ישנים בלילה הזה והיו עוסקים בתורה ואומרים נביא את הירושה הקדושה לנו ולבנינו בשני עולמות ומי שעושה כך זוכה לתקן תיקונים גדולים מאד, וכמו שהביאו בהקדמת הזוהר (דף ח) "רבי שמעון היה יושב ועוסק בתורה בלילה שהפלה מתחברת בבעלה. ששנינו, כל אותם החברים בני היכל הפלה, הצטרפו באותו לילה שהפלה עתידה להיות למחרת בתוך החפה עם בעלה להיות עמה כל אותו הלילה, ולשמח עמה בתקונייה שהיא מתתקנת לעסק בתורה, מתורה לנביאים, ומנביאים לכתובים, ובדרשות הפסוקים ובסודות הקהמה, בגלל שאלו הם תקונייה ותקשיטיה, והיא ועלמותיה נכנסת ועומדת על ראשיה ומתתקנת בהם, ושמחה בהם כל אותו הלילה, ולמחרת לא נכנסת לחפה אלא יחד אתם. ואלה נקראים בני החפה. ויכין שנקנסת לחפה, הקדוש ברוך הוא שואל

בטלפון. וכן אסור להעביר אש חדשה ביום טוב. ורק **ע"י העברה מנר לנר מותר**. ולכן ידליק נר (נשמה) מערב שבת, בכדי שממנו יוכל להעביר מנר לנר. וכן ממנו ידליק את הגפרורים, ולאחר השימוש בהם, **יזהר שלא יכבה את הגפרור בידו**, אלא יניחנו שיחכה מאליו. (שם עמ' מט, נג).

יד. איסור כיבוש: **כיבוש האש והגז אסורים ביום טוב**, ורק **ע"י גרמא מותר**. כגון על ידי "שעון גז" כדוגמת שעון שבת, או שירתיח מים עבור שתיית קפה וכדו', באופן שהמים ירתחו ויגלו, ועל ידי כך יכבו את להבת הגז, ואז יסגור מיד את ברז הגז. והמים שהרתיחם, צריך לשתות אותם! (חזו"ע שם עמ' נח).

טו. עישון סגריה: אדם הרגיל בעישון סגריה, ואם אינו מעשן יש לו צער, מותר לו לעשן ביום טוב. **וידליקנה מאש הדלוקה מערב י"ט, ויזהר שלאחר העישון לא יכבנה בידו**. אבל מי שאינו רגיל בעישון סגריה, ורוצה לעשן לשם תענוג, נכון שימנע מלעשן. ומכל מקום לגבי עצם העישון, **דעת הרופאים בזמנינו שהעישון מזיק מאוד לבריאות, ושומר נפשו ירחק מזה!** (שם עמ' מד).

טז. טלטול מוקצה: **מוקצה ביום טוב חמור יותר מבשבת**. כלומר: שאף פסולת הראויה למאכל בהמה שמתרים בשבת בטלטול, **ביום טוב החמירו חז"ל**, ואסרו אותם כדן פסולת שאינה ראויה למאכל בהמה [כקליפות שקדים וגרעינים], שאסורים בטלטול בשבת. וכיצד יעשה? יניח מתחילה באותה צלחת איזה פרי הראוי למאכל אדם, ואחר כך יניח שם את הפסולת, ואגב פרי זה יטלטל את הצלחת עם הפסולת לפח. (חזו"ע שם עמ' כו).

יז. רחיצה מותר לאדם לרחוץ את כל גופו באמבטיה ביתית, במים שהוחמו מערב החג, או במים שהוחמו בידו שמש. ורק יזהר מאיסור סחיטה בשערותיו והספוג וכדו'. **[ובשבת רחיצת כל הגוף מותרת רק במים קרים]**. (חזו"ע עמ' מא).

ט. לימוד תורה: צריך ללמוד תורה **ולחזש חידושים** גם ביום חג השבועות, לאחר שישן ביום, להפיג עייפותו מהלילה, ולא יחליף את היום ללילה... **כי לא ניתנו שבתות וימים טובים לישראל אלא כדי לעסוק בהם בלימוד התורה!** ויש נוהגים לקרות את ספר התהילים, כיון שבחג השבועות נפטר דוד המלך זיע"א. וכן קוראים ביום החג את "מגילת רות". [ללא ברכה]. (חזו"ע שם עמ' שכ).

י. איסור מלאכה: כל המלאכות האסורות בשבת אסורות ביום טוב. ולכן נצטוונו בתורה על שבתון מוחלט, חוץ ממלאכת אוכל נפש שהתירה התורה לבשל לצורך היום. **ודין אמירה לגוי בחג אסורה, כמו בשבת קודש**. (חזו"ע שם עמ' א).

יא. בישול: כל הבישולים שהם לצורך החג, מותרים. **ומיהו מאכל שאינו מפיג טעם כלל אילו נעשה מערב החג**, כגון: ריבה, קונפוט, וסלטים מסויימים, נכון להחמיר להכניס מערב החג. ואם רוצה להכניס בחג, **נכון שיכניס בשינוי**.

ואסור לבשל בחג לצורך מוצאי החג, או עבור גוי, או בהמה. (שם עמ' ט, לז, מ).

יא. אפייה: מותר לאפות חלות ועוגות לצורך החג בתנור המופעל ע"י שעון שבת, ובקמח המנופה מערב החג. ואם היה בקמח שיעור חלה, כלומר 1,560 גר', **יפריש מהעיסה חלה בברכה**, וישרפנה במוצאי החג. **ומיהו מוצרי מאפה שאפו אותם מערב החג, ושכחו להפריש מהם חלה, אסור להפריש מהם חלה בחג, ואין לאכול מהם עד מוצאי החג, שאז יפריש מהם חלה בברכה**. (שם ע' סח, עב)

יב. סחיטת וקטיפת פירות: אסור ביום טוב לסחוט פירות אפי' בידו, כדי לעשותן משקה. אלא אם כן סוחט בידו את הפרי על גבי מאכל, כגון סחיטת תפוז על גבי "סלט פירות", כשרוב המשקה נבלע במאכל. **וכמו כן אסור לקטוף בחג פירות מהעץ, או לתלוש פרחים מהגינה**. ואפילו פירות שנפלו מעצמם מהעץ ביום טוב, אסורים באכילה ובטלטול, עד מוצאי החג. (חזו"ע שם עמ' לו, עג).

יג. איסור הבערה: אסור להדליק חשמל בחג או לכבותו, חוץ מע"י "שעון שבת". וכן אסור להשתמש

המשך - מורנו ורבנו הלכה למעשה

שם עמ' שיא, והל"ע ב' עמ' מ' ומד). **ולענין פירות שאינם משבעת המינים**, [שבזה היציאה מהבית ללא השארת חברים, [או היציאה לשירותים] הוי הפסק (עי' בהל"ע שם וד"ק ו"ח). אלא שבחזו"ע ברכות (עמ' קעז) נסתפק האם מהני בדבר שברכתו נפשות השארת חברים (דין תה וקפה שאני מצד המנהג)]. **נראה שהנכון הוא שיכוין בברכתו הראשונה לפטור רק את מה שיאכל עד זמן יציאתו לחוץ, וכשיחזור יברך שוב פעם עליהם**. (כיער"ש).

ז. התפילה לאחר הלימוד בבוקר, **בזמן עלות השחר, נוטלים את הידים "בלא ברכה" [אא"כ ישן] ואח"כ מברכים את כל ברכות השחר**, חוץ מברכת "אשר יצר". [אא"כ הוצרך לנקביו]. **ומתפללים תפילת שחרית בי"ג החמה"**. ויתגבר כארי לבל תחטפנו שינה בזמן התפילה וקריאת התורה. **והמנהג הנכון הוא, שלא לעמוד בזמן קריאת "עשרת הדיברות"**. (חזו"ע שם עמ' שיג, שיד).

ז. שמחת החג מצות יום טוב לחלקו, חציו לבית המדרש, וחציו לאכילה ושתיה. וצריך לכבדו ולענגו, **ומצוה לאכול בשר בקר [חלק ב"י בכשרות מהודרת!], ולשתות יין משובה**, לקיים מצות שמחת החג, שאין שמחה אלא בבשר ויין. ואל יצמצם אדם בהוצאות יום טוב. ובגדי יום טוב יהיו יותר טובים משל שבת. ויהיה שמח וטוב לב במועד, הוא ואשתו ובניו וכל הנלוים אליו. וכיצד משמחן: הקטנים במיני מתיקה, והנשים בבגדים ותכשיטים. **"וחייב אדם לדאוג ולהאכיל ולשמח גם לב עניים ונדכאים"** כיד ה' הטובה עליו. (חזו"ע שם עמ' צא, צה, צח).

ח. מנהגי החג נוהגים לאכול מאכלי חלב בחג השבועות. וכן יש נוהגים לאכול דבש וחלב. **וצריכים להזהר שלא לאכול מאכלי חלב אחר בשר**, כי אם כעבור שעות. ויש נוהגים לאכול קודם מאכלי חלב, ולאחר קינוח והדחת הפה והידיים, אוכלים מאכלי בשר. ונוהגים לשתוח פרחים ושושנים בבית הכנסת, ובבתים, לכבוד חג השבועות. ובשנת השמיטה יקנה ב"הכשר". (שם עמ' שיז, שיח).